

USALDUS: usaldust ja turvalisust ei vaja mite ainult pangad

Viiratsi lastekodulapsed naudivad suve Pärnus

Noortekodu juhataja sai laste tulekust teada mõni tund varem

ENO-GERRIT LINK

Pärnu

Pärnu orvuna kasvanute liit võttis juulikuuks oma noortekodusse kaheksa Viiratsi lastekodu last, et võimaldada neile paremat suvepuhkust.

Sõbrad Tarmo (10) ja Harri (11) võtavad üksteisest kaelakuti kinni ja ütlevad, et hakkavad joodikuid mängima. Nad tuigerdavad mõned meetrid nagu purjus inimesed, kuni Tarmo komistab ja selili prantsatab. Mõlemad hakkavad selle peale kõva häälega naerma.

"Need Viiratsi lapsed, kes Pärnusse saadeti, on raske kontingent," ütles noortekodu juhataja, Pärnu orvuna kasvanute liidu esimees Andres Guff. "Mõned lastest lasevad öösel alla, sellepärast ei taha nendega keegi tegemist teha."

Guffi sõnul sai ta Viljandi- maal asuva Viiratsi laste Pärnusse tulekust teada alles siis, kui buss nendega juba teel oli. Lapsed olid Pärnu noortekodusse tulekut oodanud terve aasta. "Ma ei saanud ju lastele öelda, et ma neid laagrisse ei võta," lausus Guff. "See on nende unistus. Mul on õilis tunne, et ma neid petnud ei ole."

Lastel puudus hellusest

Guff on Viiratsi laste usaldusisikuks muutunud. Eelmisel aastal ei tahtnud lapsed enne koju sõita, kui nad läbi pisarate said talt lubaduse, et järgmisel aastal saavad nad jälle ühe suvekuu suvepealinnas veeta.

"Nüüd pean andma juba lubadusi, et järgmisel aastal saavad nad uuesti laagrisse tulla, kui ilusasti õpivad," sõnas Guff. "Nad panevad juba nimesid kirja."

"Mulle tundub, et lapsed tunnevad ennast siin vabamalt kui Viiratsis. Suhtlevad täitsa kohe nagu omasugusega," ütles Andres Guffi vend Berry. "Teinekord ajab see tegelikult tagedaks ka, aga sellest tuleb üle olla."

Guffi sõnul on Viiratsi lastel puudus hellusest, sest nad

Üheteistaastasele Harrile meeldivad ilusad autod ja lastekodukoera – segaverelise Terryga mängimine.

DAISY LAPPRAND

tahavad pidevalt kätt pihku lükata ja puudutustega kontakti otsida.

Helina (12) võttiski fotograafil käe alt kinni ja usaldas tal-

le, et Viiratsis võttis ta mis-sivõistlusest osa. "Esimene voor oli tutvumisvoor, teine voor oli pidžaamavoor, kolmas voor oli õhtukleidiga," ju-

tustas Viiratsi teinimiss uuele tutvavale. "Me panime kõik oma kõige ilusama kleidi selga ja siis tuli igaüks poisiga sisse."

Helina rääkis, et Pärnus meeldib tal teatevõistlustel osaleda ja ekskursioonidel käia. "Me käisime linnaekskursioonil Lydia Koidula pargis," rääkis ta. "Seal oli purskkaev ja kaks poissi läksid sealt sente varastama. Me ajasime nad ära, sest nad ei võinud raha võtta. See ei olnud nende raha."

Harri osutas näpuga suurele mööda teed sõitvale kauba-veokile, millele oli suurelt "Alaska" küljele kirjutatud. "See on õudsalt ilus, see musta kastiga auto," lausus ta. Harri on suur autofänn.

Kiiresti uuele teemale hüpatas rääkis ta, et talle meeldib veel köögitoimkonnas olla, sest seal saab nõusid pesta ja lauakatteid pühkida.

Tarmole meenuvad kõigepealt kommid ja vahvlid, mida Andres Guff jagas teatevõistluse auhindadena. Jalgpallivõistluse eest sai Tarmo aga käpiknuku.

Igatsus jääb

"Tead, mis käpik mul oli või? Politseinik!" löid poisi silmad särama. "Gerly sai vana tädi-kese. Viimasel päeval teeme nukkudega näidendi. Selle nimi on see... see (meenutab)... "Vigased pruudid". Helina mõtles selle välja."

Gerly (11), kel on samuti uus käpiknukk, meeldib loomadega mängida. Kui teised lapsed turnivad ja kõõluvad kangil ning ronivad puu otsas, siis tema veedab aega koos mustakarva segaverelise koera Terryga. "Hiired ja kassid meeldivad mulle ka, aga siin ei neid ole," ütles vaikne loomi armastav tüdruk.

Gerly jutu järgi oli tal risti-ema juures kass, aga koerad mürdsid ta maha. Kõige rohkem tahabki Gerly endale uut kassi.

Homme sõidavad lastekodulapsed Viiratsisse tagasi. "Algul on päev-paar rõõmsad, aga siis hakkab tundma, et maja on tühi," ütles noortekodu juhataja Andres Guff. "Võib-olla saavad nad augustis mõneks päevaks tagasi tulla."